

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Cob/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119200569
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Čelková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3119200569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu: Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Mlynské nivy 44/a, 827 15 Bratislava, IČO: 00 686 832, proti žalovanému: GM TECHNOLOGY SK s.r.o., so sídlom Súvoz 1, 911 01 Trenčín, IČO: 44 546 505, právne zast.: JUDr. Jozef Herbulák, advokát, so sídlom kancelárie Brnianska 1K, 911 05 Trenčín, IČO: 41 852 133, o zaplatenie 233.060,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 36Cb/4/2019-260 zo dňa 25. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa proti žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 233.060,- eur spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania od 10.10.2018 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie pre rozhodnutie o žalobe zistil podstatný skutkový stav: Dňa 11.09.2013 uzavrelo Ministerstvo hospodárstva SR, v zastúpení Slovenskou inovačnou a energetickou agentúrou, ako poskytovateľ so žalovaným ako prijímateľom Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KaHR-111SP-1101/0550/72, na základe ktorej poskytovateľ poskytol prijímateľovi nenávratný finančný príspevok v sume 233.060,- eur na realizáciu projektu Inovácie v GM TECHNOLOGY SK s.r.o. - Linka na výrobu foriem pre výrobu obalov zo skla v rámci operačného programu Konkurencieschopnosť a hospodársky rast. Dňa 07.08.2014 uzavreli zmluvné strany k uvedenej zmluve dodatok č. 1, dňa 28.08.2015 dodatok č. 3, dňa 26.11.2015 dodatok č. 4 a dňa 15.06.2015 dodatok č. 2, ktorého prílohou č. 1 boli Všeobecné zmluvné podmienky k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa Správy z finančnej kontroly na mieste č. 03/1020/2018, dňa 25.01.2018 bola zamestnancami Slovenskej inovačnej a energetickej agentúry vykonaná finančná kontrola na mieste u žalovaného ako prijímateľa, predmetom ktorej bolo dodržiavanie ustanovení Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku reg. č. KaHR-111SP-1101/0550/72 zo dňa 11.09.2013 a stav fyzickej realizácie projektu. V Správe z finančnej kontroly na mieste boli konštatované zistené nedostatky, ku ktorým mal žalovaný možnosť podať písomné námietky v termíne do 9.3.2018. Žalovaný

písomné námietky nepodal a žalobca považoval zistené nedostatky za akceptované. Listom zo dňa 20.7.2018, doručeným žalovanému dňa 30.7.2018 od uzavretej zmluvy odstúpil z dôvodu podstatného porušenia Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Žalobca ako poskytovateľ požiadal žalovaného ako prijímateľa žiadosťou zo dňa 6.8.2018 o vrátenie finančných prostriedkov v sume 233.060,- eur.

3. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa § 2 ods. 1, § 15 ods. 1 a 4 zákona č. 528/2008 Z.z., § 269 ods. 2, § 344, § 345 ods. 1 a 2, § 346 ods. 1, § 349 ods. 1, § 351 ods. 1 a 2, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1 a 2, § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, § 2 ods. 1 a 2, § 2 ods. 2 zákona č. 278/1993 Z.z., § 1 ods. 4, § 3 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 374/2014 Z.z., § 114 ods. 1 písm. b/, § 118 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z., podľa čl. 6 bod 9 ods. ii), čl. 6 ods. 11 Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Uzavrel, že žalovaný podstatne porušil Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku neuhradením predmetného poistného, nepredložením predmetných následných monitorovacích správ riadne a včas a k podstatnému porušeniu označenej zmluvy došlo aj tým, že v predmetnom období bolo začaté exekučné konanie proti žalovanému. V dôsledku uvedených podstatných porušení zmluvy žalovaným, poskytovateľ platne odstúpil od Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku v zmysle čl. 4 bodu 11, čl. 6 bodu 11 a čl. 9 bodu 2.2 a 2.4 písm. n) Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku a § 344 a § 345 ods. 1 Obchodného zák.. Vzhľadom k tomu, podľa čl. 10 bodu 2 Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku a § 351 ods. 2 Obchodného zák. bol žalovaný povinný vrátiť poskytovateľovi vyplatený nenávratný finančný príspevok v sume 233.060,- eur. V súlade s čl. 10 bodom 3 Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku požiadal poskytovateľ žalovaného o vrátenie príspevku v sume 233.060,- eur Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 06.08.2018, doručenou žalovanému 20.08.2018, a to do 08.10.2018 (čl. 10 bod 5 Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku; do 50 dní od doručenia žiadosti). Žalovaný predmetné finančné prostriedky v sume 233.060,- eur doteraz nevrátil, a preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 233.060,- eur. Každé z uvedených, preukázaných podstatných porušení Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku samostatne oprávňovalo poskytovateľa k odstúpeniu od zmluvy.

4. Súd prvej inštancie, v súlade so zásadou hospodárnosti konania, nevykonal dokazovanie výsluchom konateľa žalovaného K.. K. T. a svedkov Y.. Y. W., Ing. R. Y. a S. T. za účelom preukázania opodstatnenosti ďalších dôvodov odstúpenia poskytovateľa od predmetnej zmluvy, a to (v zmysle Správy z finančnej kontroly na mieste č. 03/1020/2018) nedostatku č. 1 - neplatnosť licencie; nedostatky č. 2 a 9 - potreba opravy frézovacieho centra QUASER; nedostatky č. 3 a 4 - neoverenie funkčnosti technológie sústruženia; nedostatky č. 5 a 6 - neoverenie funkčnosti sektoru mechanického leštenia; nedostatok č. 7 - neobsadenie novovytvoreného pracovného miesta zamestnancom; nedostatok č. 8 - neoverenie merateľného ukazovateľa výsledku inovovaný výrobný postup. Už na základe preukázaných troch dôvodov (neuhradené poistné, nepredloženie predmetných následných monitorovacích správ riadne a včas a začaté exekučné konanie proti žalovanému) mal súd prvej inštancie preukázanú platnosť a dôvodnosť odstúpenia poskytovateľa od Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (vo vzťahu ku každému z nich samostatne).

5. Námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní súd prvej inštancie posúdil ako nedôvodnú. Žalobca sa v žalobe domáhal vrátenia finančného príspevku poskytnutého žalovanému na základe Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, uzatvorenej v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov, v rámci operačného programu Konkurencieschopnosť a hospodársky rast, spolufinancovaného Európskym fondom regionálneho rozvoja. V konaní si teda žalobca uplatnil pohľadávku štátu, ktorá vznikla podľa osobitných predpisov z realizácie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu (§ 1 ods. 4 písm. a) zák. č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu v znení neskorších predpisov), pričom zároveň ide o pohľadávku z príspevku v správe riadiaceho orgánu na vrátenie finančného

príspevku na základe riadiacim orgánom zisteného porušenia predmetnej zmluvy zo strany prijímateľa (žalovaného) v zmysle § 2 písm. l) zák. č. 528/2008 Z.z.

o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov, majetkom štátu sú, okrem iného, aj pohľadávky Slovenskej republiky, teda aj žalovaná pohľadávka štátu. Podľa 2 ods. 2 zák. č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu

v znení neskorších predpisov, Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok

a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a), b) a d) môže nadobúdať majetok len do vlastníctva štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná

v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov. Správou pohľadávky štátu, podľa § 3 ods. 2 zák. č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu v znení neskorších predpisov, je súhrn oprávnení a povinností, na ktorých základe je správca oprávnený s pohľadávkou štátu nakladať, uplatňovať a vymáhať ju v mene štátu. Správu pohľadávky štátu vykonáva správca, z ktorého činnosti pohľadávka štátu vznikla (§ 3 ods. 3 písm. a) zák. č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu v znení neskorších predpisov). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam mal súd prvej inštancie zato, že Slovenská republika, ako vlastníčka žalovanej pohľadávky, v zastúpení Ministerstvom hospodárstva SR, je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto spore.

6. V zmysle § 15 ods. 1, 2 zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej

z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov bola Zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KaHR-111Sp-1101/0550/72 uzatvorená medzi žalovaným ako prijímateľom a Ministerstvom hospodárstva poskytovateľom ako riadiacim orgánom. Ministerstvo hospodárstva SR bolo určené ako Riadiaci orgán pre Operačný program Konkurencieschopnosť a hospodársky rast uznesením Vlády SR č. 832/2006

z 08.10.2006 v súlade s článkom 59, ods. 1 písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006

z 11. júla 2006 a § 7 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov. Z uvedeného vyplýva, že Ministerstvo hospodárstva SR bolo oprávnené uzatvoriť so žalovaným ako prijímateľom označenú Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku v pozícii Riadiaceho orgánu. V čl. I bodu 1.1 označenej zmluvy je Riadiaci orgán výslovne definovaný ako orgán verejnej moci poverený Slovenskou republikou, ktorý je zodpovedný za riadenie operačného programu v zmysle čl. 59 nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 z 11.07.2006, ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde. Riadiaci orgán teda riadi daný operačný program.

V danom prípade, Ministerstvo hospodárstva SR ako riadiaci orgán zistilo porušenie predmetnej Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo strany prijímateľa

a odstúpilo od zmluvy, na základe čoho vznikla pohľadávka z príspevku ako pohľadávka štátu v zmysle § 2 písm. l) zák. č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov.

7. Žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného záväzku, preto je povinný zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania 8% ročne od 10.10.2018 do zaplatenia. Žalovaný žalobou uplatnenú sadzbu úrokov z omeškania nepoprel; úroky z omeškania boli uplatnené v súlade

s § 365 ods. 1, § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka a nar. Vlády SR č. 21/2013 Z.z.). Zároveň súd v zmysle § 369c ods. 1 Obch. zák. priznal žalobcovi, v dôsledku omeškania žalovaného s vrátením žalovaného finančného príspevku, aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur .

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak že, žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), h) CSP. Žalovaný v odvolaní uviedol, že v konaní nebolo sporné, že dňa 11.9.2013 uzavrel s Ministerstvom hospodárstva SR Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KaHR111SP-1101/0550/72 vrátane dodatkov č. 1 - 4. Žalovaný dlhodobo podniká v oblasti strojárstva a špecializuje sa na výrobu a servis foriem použiteľných v sklárskej výrobe. V tejto súvislosti využil možnosť uchádzať sa o poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Po vypracovaní projektu a náročného procesu posudzovania, bolo schválené poskytnutie nenávratného finančného príspevku v

žalovanej výške, čo predstavovalo 40 % z celkových nákladov na modernizačný projekt. Dňa 25.1.2018 sa uskutočnila kontrola na mieste, s ktorou žalovaný riadne spolupracoval, avšak táto kontrola bola vykonávaná šikanóznym spôsobom, s vopred určeným cieľom, za každú cenu nájsť nedostatky, pre ktoré by kontrolný orgán mohol požadovať vrátenie nenávratného finančného prostriedku. Žalovaný sa až z písomnej správy dozvedel, čo kontrola vytykala, k jednotlivým vytykaným nedostatkom sa žalovaný podrobne vyjadril, avšak kontrolná skupina ich nebrala do úvahy. Dňa 20.7.2018 došlo k písomnému odstúpeniu od zmluvy, ktoré žalovaný považuje za neplatné. Súd prvej inštancie napriek tomu, že žalovaný sa podrobne vyjadril ku všetkým vytykaným nedostatkom, sa v odôvodnení obmedzil iba na niektoré z nich a ostatné nechal bez povšimnutia, hoci žalovaný ich neexistenciu bezpečne preukázal. Zo zmluvy formálne vyplýva oprávnenie poskytovateľa odstúpiť od zmluvy prakticky v prípade akéhokoľvek a to i nepatrného porušenia alebo pochybenia zo strany prijímateľa nenávratného finančného prostriedku a súd prvej inštancie prehliadol, že využívanie takýchto pochybení na odstúpenie od zmluvy je šikanóznym výkonom práva, ktorý nemôže používať právnu ochranu a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Uvedené platí aj za stavu, keď základný účel projektu bol nesporne naplnený a povinnosť vrátiť nenávratný finančný prostriedok v plnej výške znamená existenčné ohrozenie celej výroby s nutnosťou jej úplného zastavenia, ako aj z nutnosťou prepúšťania zamestnancov. K dôvodom, ktoré súd prvej inštancie uznal ako dôvody na odstúpenie od zmluvy, žalovaný uviedol, že z uzavretej zmluvy vyplývala povinnosť žalovaného mať riadne poistenú obstaranú technológiu, minimálne po dobu projektu. Poistná zmluva na stroje bola riadne uzavretá, v čase výkonu kontroly bola poistná zmluva platná a pre prípad poistnej udalosti by bolo poistné plnenie zabezpečené. Kontrola vytykala, že žalovaný bol v omeškaní s platením poistného, čo však nespôsobil žiadnu ujmu na právach poskytovateľa nenávratného finančného prostriedku. Odstúpenie od zmluvy kvôli oneskorenému plateniu poistného je šikanóznym výkonom práva. Ďalším dôvodom bolo začatie exekúcie, pričom uvedené nemožno považovať za porušenie povinnosti žalovaného. Obsahom uloženej povinnosti zmluvnej strany (zákonom alebo zmluvne) môže byť iba povinnosť niečo dať, konať, strpieť alebo sa nejakého konania zdržať. Začatie exekúcie nastáva vždy z vôle iného subjektu, spravidla na podklade exekučného titulu, kde nie je vylúčené, že dlžník porušil svoju povinnosť poskytnúť plnenie veriteľovi. Takéto porušenie ale nemožno stotožňovať s povinnosťou zabezpečiť, aby proti spoločnosti neprebíhali exekučné konania pretože uvedené nie je v možnostiach prijímateľa nenávratného finančného prostriedku a takýto záväzok je neplatný pre nemožnosť plnenia. Taktiež v súvislosti s exekúciou poskytovateľovi nenávratného finančného prostriedku nevznikla žiadna ujma, žiaden zo strojov nebol postihnutý exekúciou. Ďalším dôvodom pre odstúpenie od zmluvy podľa súdu prvej inštancie bolo povolenie reštrukturalizácie a to na podklade uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40R/3/2016 zo dňa 20.12.2016. Povolenie reštrukturalizácie nemožno považovať za porušenie povinnosti žalovaného tak, ako aj pri začatí exekúcie, ide o okolnosť vylučujúcu zodpovednosť v zmysle čl. 1 bod 4 VZP. Samotné povolenie reštrukturalizácie sa nedotklo negatívne žiadnych práv poskytovateľa, naopak reštrukturalizácia umožnila žalovanému konsolidovať svoje záväzky a pokračovať vo výrobe, zachovať zamestnanosť a naplňovať účel a zmysel projektu. Ďalším dôvodom na odstúpenie od zmluvy boli monitorovacie správy, pričom nepredkladanie tzv. monitorovacích správ nebolo ani žalobcom vo svojej žalobe vymedzené, pričom povinnosť predkladať skutkové tvrdenia zaťažuje stranu konania a súd nemôže takúto aktivitu strany sporu nahrádzať. V konaní neboli preukázané dôvody, ktoré by mali smerovať k odstúpeniu od zmluvy a súd prvej inštancie v tejto časti vec nesprávne právne posúdil. Vo vzťahu k ďalším žalobcom uvádzaným dôvodom na odstúpenie od zmluvy žalovaný navrhol vykonať dôkazy, ktoré súd prvej inštancie zamietol. Okrem nesprávneho vyhodnotenia dôvodov na odstúpenie od zmluvy súd prvej inštancie pochybil aj v otázke namietanej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca na podanie predmetnej žaloby nebol aktívne vecne legitimovaný. Žalovaný uvedené námietky vzniesol aj v konaní. Zdrojom na poskytnutie nenávratného finančného prostriedku sú rozpočtové prostriedky Európskej únie, resp. Slovenskej republiky. Právny vzťah medzi žiadateľom a poskytovateľom nenávratného finančného prostriedku, ktorý prechádza uzavretiu zmluvy má verejnoprávny charakter a v danom prípade vystupovalo Ministerstvo hospodárstva SR z pozície orgánu verejnej moci. Okamihom uzavretia zmluvy o poskytnutí NFP sa právny vzťah medzi stranami (medzi Ministerstvom hospodárstva SR a žalovaným) zmenil na súkromnoprávny vzťah (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 1.7.2014, sp.zn. 3Sžf118/2013). Zo základných zásad súkromného práva vyplýva, že oprávneným na uplatňovanie akýchkoľvek nárokov zo zmluvy je zásadne vždy len zmluvná strana, bez ohľadu na to, odkiaľ pochádzajú prostriedky, ktoré pri plnení svojich zmluvných záväzkov použila. Súd prvej inštancie na viacerých miestach odôvodnenia rozsudku odkazuje na znenie uzavretej zmluvy a na zásadu zmluvnej autonómie. Z uzavretej zmluvy (čl. 10 odsek 2 VZP) vyplýva, že ak dôjde k odstúpeniu od zmluvy je prijímateľ povinný vrátiť poskytovateľovi nenávratný finančný prostriedok.

Zmluva priamo určuje komu je potrebné tento príspevok vrátiť, pričom poskytovateľom bolo Ministerstvo hospodárstva SR ako právnická osoba a nie Slovenská republika. Na tom nemení nič ani súdom prvej inštancie citované ustanovenie zákona o tom, že vlastníkom pohľadávky má byť Slovenská republika. V prospech právneho názoru, že prijímateľ je povinný vrátiť nenávratný finančný prostriedok poskytovateľovi a nie inému subjektu svedčia aj ustanovenia čl. 10 ods. 8, 9 a 10 VZP. Zmluvu o poskytnutí NFP podpísal žalovaný s dobrým úmyslom a nie v snahe vedome porušovať podmienky poskytnutia tohto príspevku. Žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom v rozsahu 100 %.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril písomným podaním zo dňa 21.7.2021, v ktorom uviedol, že dôvody namietané žalovaným v odvolaní boli v konaní pred súdom prvej inštancie jednoznačne a nespochybniteľne vyvrátené, žalobca preukázal svoj nárok na priznanie žalovanej sumy. S dôvodmi uvádzanými v odvolaní sa žalobca nestotožňuje a nesúhlasí s nimi. Súdom prvej inštancie správne v ods. 14. rozsudku uviedol, že každé z podstatných porušení Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku uvedených a preukázaných v súdnom konaní, samostatne oprávňovalo poskytovateľa, teda žalobcu k odstúpeniu od zmluvy. Podľa žalobcu postupoval súd prvej inštancie zákonne a v súlade so zásadou hospodárnosti konania, keď nevykonal dokazovanie výsluchom konateľa žalovaného a svedkov. Žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 30.9.2010 č.k. I ÚS 350/08-71. Súdom prvej inštancie uviedol dôvody, pre ktoré žalovaným navrhnuté dôkazy nevykonal. Súdom prvej inštancie mal možnosť nevykonať dôkazy výsluchom svedkom, nakoľko dôkazy predložené stranami sporu boli jednoznačné a na základe týchto dôkazov vedel o prejednávanej veci rozhodnúť nespochybniteľne a toto svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. V súvislosti s tvrdením žalovaného o obmedzení odôvodnenia súdom prvej inštancie žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 30.9.2010 sp. zn. I ÚS 350/08. Súdom prvej inštancie uplatnený nárok na základe zisteného skutkového stavu správne právne posúdil, aplikoval správne právne predpisy a tieto aj správne interpretoval, postupoval zákonne. Sám žalovaný v odvolaní uvádza, že zo zmluvy formálne vyplýva oprávnenie poskytovateľa odstúpiť od zmluvy prakticky v prípade akéhokoľvek, a to i nepatrného porušenia alebo pochybenia zo strany prijímateľa nenávratného finančného prostriedku. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že využívanie drobných pochybení na odstúpenie od zmluvy je šikanóznym výkonom práva, ktorý nemôže používať právnu ochranu a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Zo Zmluvy o poskytnutí NFP, že každý z dôvodov podstatného porušenia zmluvy je samostatným dôvodom na realizáciu oprávnenia spočívajúceho vo využití inštitútu odstúpenia od zmluvy. Dôvody vymedzené v odstúpení od zmluvy tak každý sám o sebe umožňoval odstúpiť od zmluvy o poskytnutí NFP, pričom postačuje, ak sa preukáže, že ktorýkoľvek z týchto dôvodov zakladá oprávnenie žalobcu odstúpiť od uzavretej zmluvy, bez ohľadu na to, či aj ostatné dôvody odstúpenia zakladali, alebo nezakladali nárok žalobcu na odstúpenie od zmluvy. Žalovaný preukázateľne podstatne porušil Zmluvu o poskytnutí NFP a to mnohonásobne, a preto je odstúpenie od nej platné. V dôsledku odstúpenia vznikla žalovanému povinnosť vrátiť nenávratný finančný príspevok. Žalobca poukázal na § 15 ods. 1 zák. č. 528/2008 Z.z., § 344 Obchodného zákonníka a na čl. 9 ods. 2 bod 2.2 a bod 2.4 VZP. Žalovaný svojím podpisom súhlasil a vyhlásil, že si text zmluvy riadne a dôsledne prečítal, jej obsahu a právnym účinkom z nej vyplývajúcich porozumel a že zmluvné prejavy sú dostatočne slobodné, jasné, určité a zrozumiteľné. V zmluve boli presne zadefinované podstatné porušenia. Žalobca pri odstúpení od zmluvy postupoval v súlade s jej príslušnými ustanoveniami, v súlade s Obchodným zákonníkom a nie v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Žalobca zodpovedá za finančné riadenie operačného programu, v rámci ktorého bol spolufinancovaný projekt na základe Zmluvy o poskytnutí NFP a je povinný zabezpečiť, aby sa NFP poskytovalo iba subjektom spĺňajúcim kritéria na jeho poskytnutie. V prípade zistenia nesplnenia týchto kritérií u subjektov, ktorým bol už poskytnutý NFP je povinný vykonať kroky k tomu, aby bol vrátený neoprávnené vyplatený NFP a odvedený voči rozpočtu Európskej únie. Vo vzťahu k poisťnej zmluve žalobca uvádza, že žalovaný podstatným spôsobom porušil uzavretú zmluvu, nakoľko neuhradil riadne a včas poisťné splatné k 7.11.2016 a 7.11.2017, uvedené porušenie nepoprel, dokonca sám uviedol, že k omeškaniu platenia poisťného skutočne došlo. Tak isto žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že začatie exekúcie nemožno považovať za porušenie jeho povinnosti. Exekúcia ako nútený výkon súdneho alebo iného rozhodnutia je len dôsledok neplnenia si povinnosti zo strany žalovaného. Za podstatné porušenie Zmluvy o poskytnutí NFP podľa čl. 9 ods. 2, bod 2.4 písm. k) VZP sa považuje aj vyhlásenie konkurzu na majetok prijímateľa alebo povolenie reštrukturalizácie prijímateľa, zastavenie konkurzného konania, konkurzu pre nedostatok majetku, vstup prijímateľa do likvidácie alebo začatie exekučného konania či dražby voči prijímateľovi. Vzhľadom na uvedené bol žalobca oprávnený

od zmluvy odstúpiť. Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného, že povolenie reštrukturalizácie nebolo dôvodom na odstúpenie od zmluvy. Vo vzťahu k nepredkladaniu monitorovacích správ žalobca uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia zo dňa 16.9.2019 pričom dôvody, ktoré žalobcu viedli k odstúpeniu od zmluvy sú jednoznačné a nespochybniteľne popísané v odstúpení od zmluvy, ako aj v Správe z finančnej kontroly na mieste. Žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť, ktorá mu vyplývala z čl. 4 ods. 11 VZP a porušenie tejto povinnosti nepoprel. Vo vzťahu k namietanej aktívnej vecnej legitímácii žalobca uvádza, že v súlade s dikciou zákona obsiahnutou v § 15 zák. č. 528/2008 Z.z. je Zmluva o poskytnutí NFP uzatváraná medzi prijímateľom príspevku a riadiacim orgánom. Z definície riadiaceho orgánu uvedenej v § 7 zák. č. 528/2008 Z.z. vyplýva, že riadiacim orgánom je ústredný orgán štátnej správy určený vládou na realizáciu operačného programu, pričom v tejto právnej veci je týmto ústredným orgánom štátnej správy Ministerstvo hospodárstva SR, ktoré bolo na to určené v zmysle uznesenia vlády SR č. 832 zo dňa 8.10.2006. Na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí NFP bolo zákonom splnomocnené Ministerstvo hospodárstva SR. Zo znenia zákona č. 528/2008 Z.z. vyplýva, že právo na vrátenie poskytnutého nenávratného finančného príspevku je pohľadávkou štátu. Domáhať sa pohľadávky štátu je teda oprávnená Slovenská republika zastúpená príslušným štátnym orgánom, čo v danej veci je Ministerstvo hospodárstva SR. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/38/2019 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/32/2020. Aktívne vecne legitímovaným subjektom pre domáhanie sa vrátenia nenávratného finančného prostriedku v občianskoprávnom súdnom konaní je štát, teda účastníkom podávajúcim návrh na začatie konania musím byť Slovenská republika. Žalobca poukázal na § 2 ods. 2 zákona o správe majetku, ako aj na § 2 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlách a § 2 písm. l) zákona č. 528/2008 Z.z. Žalobca žiadal napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a zaviazat' žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania.

11. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojom podanom odvolaní. Je pravdou, že rozhodnutie o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov súd vykoná, je na rozhodnutí príslušného súdu, avšak žalovaným navrhovaný výsluch svedkov by bol dôkazom spôsobilým priniesť podstatné skutkové zistenia v danej veci. Výsluchom svedka Mgr. Y. W. by bolo preukázané, že vertikálne obrábacie centrum MV 184 výrobné

č. 119G150470 sa v čase kontroly skutočne nenachádzalo v mieste realizácie projektu, nachádzalo sa však v spoločnosti Strojírna Pálava Maxima s.r.o. v Českej republike za účelom jeho servisnej opravy a teda jeho absenciu vo výrobnéj hale v čase kontroly nemožno považovať za taký nedostatok, ktorý by bol zo strany žalobcu dôvodom na odstúpenie od zmluvy. Výsluch K.. R. Y. a S. T. by preukázal tú skutočnosť, že žalobcom vytykaný nedostatok - čiastočne rozobraná čistička sklárskych foriem, nemožno považovať za taký nedostatok, ktorý by znamenal podstatné porušenie zmluvy. Uvedená čistička vykazovala drobnú prevádzkovú poruchu a bola v čase vykonania kontroly čiastočne rozobraná a pripravená na vykonanie servisnej opravy. Výsluch K.. T., ako účastníka konania by prispela k objasneniu priebehu vykonanej finančnej kontroly a k preukázaniu, že

s členmi kontrolnej skupiny žalovaný počas výkonu kontroly riadne spolupracoval, avšak táto kontrola bola vykonávaná šikanóznym spôsobom. Žalovaný naďalej zotráva na vyjadrení, že kontrola bola vykonávaná šikanózne a jej cieľom bolo nájsť pri tejto kontrole nedostatky, pre ktoré by poskytovateľ mohol odstúpiť od Zmluvy o poskytnutí NFP a požadovať vrátenie NFP. Vo vzťahu k omeškaniu s platením žalovaný opätovne uviedol, že poisťovňu zmluvu v čase výkonu kontroly mal riadne uzatvorenú a omeškanie s platením poisťovne nie je možné považovať za nedostatok a nepredstavuje podstatné porušenie zmluvy. Tak isto povolenie reštrukturalizácie nebolo porušením povinnosti žalovaného a nemalo akýkoľvek negatívny vplyv na práva poskytovateľa NFP. Nepredkladanie monitorovacích správ nebolo v rámci vykonanej kontroly vytknuté a žalovaný sa nemal možnosť k tomu vyjadriť. Žalovaný naďalej zotrval na svojom vyjadrení, že aktívne vecne legitímovaným na podanie predmetnej žaloby nie je Slovenská republika - Ministerstvo hospodárstva SR. Je pravdou, že poskytnutý NFP pochádzal z rozpočtových prostriedkov Európskej únie, resp. Slovenskej republiky, avšak okamihom uzavretia zmluvy sa právny vzťah medzi stranami, teda medzi Ministerstvom hospodárstva SR a žalovaným zmenil na súkromnoprávny vzťah. Oprávnený na uplatňovanie akýchkoľvek nárokov zo zmluvy je zásadne vždy len zmluvná strana, bez ohľadu na to, odkiaľ pochádzajú prostriedky, ktoré pri plnení svojich zmluvných záväzkov použila. Súd prvej inštancie veľmi striktno vykladal uzavretú zmluvu a teda aj pri otázke oprávnenej osoby na vymáhanie nenávratného finančného prostriedku mal postupovať striktno, nakoľko iný výklad podpísaná zmluva nepripúšťa.

12. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že skutočnosť, že vertikálne obrábacie centrum sa v čase kontroly nenachádzalo v mieste realizácie projektu, nie je sporná a na preukázanie skutočností, že tento stroj sa mal nachádzať v spoločnosti Strojirňa Pálava Maxima s.r.o. mal žalovaný od výkonu kontroly na mieste, tzn. od 25.1.2018 dostatok času. Žalovaný k dnešnému dňu nepreukázal žiaden protokol, ktorým bol daný stroj odovzdaný za účelom opravy, pričom tento protokol mal možnosť predložiť už pri výkone kontroly na mieste. Nevykonanie dôkazu výsluchom žalovaným navrhnutých osôb nie je podstatné na preukázanie, že by zo strany žalovaného nedošlo k podstatným porušeniam zmluvy. Žalobca uvádza, že žalovaný si nesplnil ani informačnú povinnosť a o tom, že stroj - vertikálne obrábacie centrum a zároveň aj iný stroj bol daný do údajnej opravy. Žalobcu o týchto skutočnostiach neinformoval. Ďalej žalobca nesúhlasí ani s označením porušenia povinnosti žalovaným ako o „drobné pochybenia“. V ostatných tvrdeniach žalobca zotrval na všetkých tvrdeniach vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného.

13. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

14. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Vychádzal zo skutkových zistení ustálených v konaní súdom prvej inštancie (§ 383 CSP).

15. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach

a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP - možno odvolanie odôvodniť tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

17. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. K námietke žalobcu, týkajúcej sa nevykonania dôkazov, odvolací súd uvádza, že nie každé nevykonanie alebo opomenutie dôkazu nevyhnutne automaticky vedie k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi strán sporu a nemá povinnosť vykonať všetky navrhnuté dôkazy. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy strany sporu. Situácie, v ktorých možno akceptovať nevykonanie navrhnutých dôkazov je viac. Ide o prípady, kedy sa vykonanie ďalšieho dôkazu javí ako nadbytočné a neehospodárne, alebo ak dôkazné návrhy nemôžu viesť k objasneniu skutočností a otázok podstatných pre dané konanie, (niekedy dokonca môžu byť i výrazom zdržovacej procesnej taktiky), alebo ide o dôkazy, ktoré by mali preukázať napr. výšku uplatneného nároku, pričom nie je v konaní preukázaný jeho základ. Ďalším dôvodom je sudcovská koncentrácia konania, kedy súd

vyzve strany sporu na predloženie nových tvrdení a navrhnutie dôkazov. Pokiaľ strana sporu v určenej lehote neoznámí nové skutočnosti a nenavrhne dôkazy, súd na skutočnosti a dôkazy navrhnuté neskôr nemusí prihliadať a ich vykonať.

19. V danej veci súd prvej inštancie nevykonal žalovaným navrhnuté dokazovanie - výsluch konateľa žalovaného K. K. T. a navrhovaných svedkov Y. Y. W., Ing. R. Y. a S. T.. Nevykonanie ďalšieho navrhnutého dokazovania súd prvej inštancie v ods. 14. odôvodnenia jasne, zrozumiteľne a výstižne odôvodnil a odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje. Je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré nie. Zásada hospodárnosti konania je obsiahnutá v čl. 17 Základných princípov civilného sporového poriadku, ktorá zakotvuje povinnosť súdu konať postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádzať zbytočným prieťahom, konať hospodárne a bez zbytočného

a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Ide o princíp, ktorý je súčasťou práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie mal dostatočne preukázať, že neplatenie poistného riadne a včas a začatie exekúcie boli dostačujúce na využitie oprávnenia poskytovateľa NFP na odstúpenie od uzavretej zmluvy, Ďalšími dôvodmi preto nebolo z dôvodu hospodárnosti konania potrebné sa podrobne zaoberať.

20. Žalovaný v rámci obrany pred súdom prvej inštancie, a rovnako aj v odvolacom konaní, zdôrazňoval, že zo strany poskytovateľa NFP bola kontrola vykonávaná šikanóznym spôsobom. S uvedeným tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje. Zmluvné strany si v uzavretej zmluve dohodli, porušenie ktorých zmluvných povinností sa považuje za podstatné, resp. nepodstatné porušenie zmluvy a dohodli sa na možnosti odstúpenia od zmluvy pri porušení uvedených povinností. Žalovaný musel byť od uzavretia zmluvy uzrozumený s tým, že porušením zmluvných povinností je dôvodom na odstúpenie od zmluvy. Súd prvej inštancie vykonal v dokazovaní v sporných otázkach porušenia zmluvne dojednaných povinností prijímateľa NFP - žalovaného, pričom žalovaný neunesol dôkazné bremeno o tom, že dodržal všetky zmluvne dojednané povinnosti a že k podstatnému porušeniu zmluvy z jeho strany nedošlo a že odstúpenie žalobcu od zmluvy je neplatné.

21. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, vyhodnotil Odstúpenia od uzavretej zmluvy zo dňa 20.7.2018 ako platné. K jednotlivým dôvodom odstúpenia od zmluvy odvolací súd uvádza:

Žalovaný uzavrel dňa 11.9.2013 Zmluvu o poskytnutí NFP s Ministerstvom hospodárstva ako riadiacim orgánom, zastúpeným Slovenskou inovačnou a energetickou agentúrou na celkovú sumu 233.060 eur, ktorá bola žalovanému na základe tejto zmluvy vyplatená. Vyplatením sumy nenávratného finančného príspevku riadiacim orgánom vznikli žalovanému vznikli zmluvné povinnosti vyplývajúce z Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KaHR-111SP-1101/0550/72 (ďalej len ako VZP), ktoré tvoria Prílohu č. 1 k uzavretej zmluve.

V čl. 6 bod 9. písm. c - ii) VZP, bola stanovená povinnosť prijímateľa - žalovaného uzavrieť poistnú zmluvu a zabezpečiť jej účinnosť počas trvania platnosti a účinnosti Zmluvy o poskytnutí NFP a za tým účelom bol žalovaný povinný okrem iného aj platiť poistné riadne a včas. Žalovaný poistné neplatil riadne a včas, pričom táto skutočnosť nebola v konaní sporná. Podľa čl. 6 bod 11 VZP nedodržanie povinnosti prijímateľa podľa ods. 9 čl. 6 sa považuje za podstatné porušenie od zmluvy, ktoré oprávňuje poskytovateľa od zmluvy odstúpiť. Nesplnenie povinnosti platiť poistné riadne a včas (povinnosť uvedená v čl. 6 bod 9) došlo k podstatnému porušeniu Zmluvy o poskytnutí NFP a žalobca bol oprávnený od zmluvy odstúpiť.

Podľa čl. 9 bod 2.4 písm. k) VZP sa za podstatné porušenie Zmluvy o poskytnutí NFP považuje aj začatie exekučného konania voči prijímateľovi. Žalobca namietal, že nie je a nebolo v jeho možnostiach zabrániť inému subjektu podať návrh na začatie exekúcie a zabezpečiť, aby proti nemu neprebíhali exekučné konania. Odvolací súd k tejto námietke uvádza, že exekučné konania sa vedú vždy na podklade exekučného titulu, ktorý priznáva právo, zaväzuje k určitej povinnosti alebo postihuje majetok. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ povinný, v tomto prípade žalovaný, neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, nastupuje nútený výkon rozhodnutia - exekúcia. Skutočnosť, či k exekúcii dôjde je v možnostiach povinného subjektu, postačí, ak si svoje povinnosti vyplývajúce z exekučného titulu splní riadne a včas. Iná situácia by nastala, pokiaľ by bolo exekučné konanie začaté bez existencie exekučného titulu, resp. bez splnenia podmienok na začatie exekúcie, čo v danom prípade nebolo tvrdené ani preukázané.

22. Odvolací súd konštatuje, že vyššie uvedené dôvody boli každý samostatne dôvodom na odstúpenie od uzavretej zmluvy, a preto preukázanie len jedného z týchto dôvodov by postačovalo na konštatovanie platného odstúpenia žalobcu od Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KaHR-111SP-1101/0550/72. Podľa názoru odvolacieho súdu preto boli splnené dôvody pre odstúpenie od zmluvy.

23. K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie odvolací súd stotožňuje sa s odôvodnením uvedeným v ods. 19 - 20 napadnutého rozsudku poukazuje na to, že ako poskytovateľ NFP vystupovalo Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, ktoré podľa § 7 zákona č. 528/2008 Z.z. ako ústredný orgán štátnej správy určený vládou na realizáciu operačného programu, je riadiacim orgánom (podľa uznesenia vlády Slovenskej republiky

č. 832 zo dňa 8.10.2006). Z § 1 ods. 4 písm. a/ zákona č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu vyplýva, že pohľadávka štátu, ktorá vznikla podľa osobitných predpisov z realizácie spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie a prostriedkov štátneho rozpočtu, ktorou je pohľadávka z príspevku, podpory alebo rozhodnutia podľa osobitných predpisov v správe riadiaceho orgánu, sprostredkovateľského orgánu alebo Pôdohospodárskej platobnej agentúry, sa vzťahujú

§ 2 písm. a/ až d/, § 3, § 4 ods. 1 písm. a/ a c/, ods. 2, § 6, 9, 12, 13, 20 a 24. Zákon

č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu sa vzťahuje aj na pohľadávky, ktoré upravuje zákon

č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva. Pohľadávka podľa tohto zákona je pohľadávkou štátu a vzťahujú sa na ňu ustanovenia zákona č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu a zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu. Majetkom štátu sú aj pohľadávky a iné majetkové práva Slovenskej republiky. Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov. Osobitnou právnou úpravou je aj zákon č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu, voči ktorému má zákon č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu subsidiárnu pôsobnosť, ako to vyplýva z § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 374/2014 Z.z. Pokiaľ v zmluvnom vzťahu vystupovalo Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, bolo to v súlade s právnymi predpismi, a to s § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z.z.

o rozpočtových pravidlách verejnej správy, podľa ktorého z výdavkov podľa § 8 ods. 3 sa prijímateľovi poskytujú prostriedky prostredníctvom príslušného orgánu štátnej správy, alebo ak tak ustanoví osobitný zákon, prostredníctvom inej právnickej osoby podľa osobitného predpisu. Zmluvu o NFP podľa § 15 zákona č. 528/2008 Z.z. uzatvára s prijímateľom príspevku riadiaci orgán. Na uzavretie zmluvy bolo teda zákonom splnomocnené ministerstvo a na vrátenie poskytnutého finančného príspevku, ktorý je pohľadávkou štátu, je oprávnená Slovenská republika, zastúpená príslušným štátnym orgánom, v posudzovanom prípade Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky. Žalobca vzhľadom na uvedené skutočnosti je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom.

24. Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie v súlade s požiadavkami § 220

ods. 2 CSP a odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje a konštatuje jeho správnosť. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav na základe náležite vykonaného dokazovania

a hodnotenia dôkazov. Jeho právne posúdenie má oporu v správnej aplikácii právnych predpisov.

25. K ďalším odvolacím dôvodom hmotno-právneho charakteru za aplikácie § 387

ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

26. Rozsudok súdu prvej inštancie je aj v časti priznaného úroku z omeškania a v časti priznanej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktoré súd prvej inštancie riadne odôvodnil v ods. 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku s odkazom na § 365 ods. 1 a § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, nariadenia Vlády SR č. 21/2013 Z.z. ako aj ustanovenie § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, vecne správny.

27. Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích tvrdení konštatuje, že v odvolacom konaní nezistil žiadne dôvody na iné posúdenie skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktoré vychádzajú z obsahu súdneho spisu a dávajú dostatočný podklad vo výroku I. jeho rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku I. vecne správny a preto ho bolo potrebné podľa § 387 ods. 1 potvrdiť.

28. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. Žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu patrí podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník za dodržania zásad podľa § 251 CSP.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).